

Előfizetési ár:

helyben, házhoz hordva
Negyedévre 2 korona.
Félévre 4 korona.

Vidékre postán küldve
Negyedévre . . . 3 kor. 50 fill.
Félévre 7 kor. — fill.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

Megjelen minden nap,
hétfé és ünneputáni nap
kivételével.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:
Budai-nagy-útcza 151. sz.,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Kiadó:
a Részvény-nyomda.

Az inség enyhítése.

Kecskemét, aug. 24.

Ma már mindenki tisztában van azzal, hogy a balsikeres gazdasági esztendő súlyos helyzetet teremtett az ország több vidékén. A kormány már eleve számot vet a súlyos helyzettel és az eddig közismert kormányzati intézkedések is azt mutatják, hogy teljes erővel odaáll, hogy a ránk szakadó bajt enyhítse. Ebben segítségre jön a beruházási törvényjavaslat is, melynek terhére a jövő évre meghatározott munkaprogramot végrehajtják. A munkaalkalmak szaporítását célozza Tallián földművelésügyi miniszternek az ármentesítési és vízhasznosítási társulatokhoz intézett ama rendelete, hogy tekintettel a gazdaságilag súlyos esztendőre, a jövő évekre váró munkálatok nagy részét anyagi erőik szerint végeztessék el ez év őszén és a jövő év tavaszán, hogy a maguk részéről is a munkaalkalmak szaporításával a szegény népnek kenyerét megkeresni segítsenek. Ugyanily intézkedést tesznek a vármegyék, amelyeknek utalpai nincsenek lekötve, a megyéjükbeli munkásnépet foglalkoztatni kívánják,

mert az egész vonalon az az egészséges fölfogás hatja át az embereket az intézőket, hogy a népsegítés legbecsületesebb módja, ha mindenkit, aki dolgozni akar, hozzásegítenek ahhoz, hogy a maga kenyerét megkeresse.

Valóban szomorú tapasztalatokat tettünk rövidesen ezen a téren. Amint a közrészvét a népsegítést úgy indítja meg, hogy adományokat oszt, a szemérmes szegénység elvonul és előretolakszik az, akinek jó időben se volt munkától veritékes a homloka. A legnagyobb jótékonyági akció munkát tudni adni. Mélyreható etikai szempontok kívánják, hogy a társadalom figyelme akként szegeződjen e súlyos kérdés felé, hogy ne az alamiznasztás átlag elég kényelmes módja nyújtson enyhülést, hanem akik társadalmi téren is enyhíteni sietnek a bajt, azoknak is a munkaalkalmak szaporítása legyen a főbenjáró gondja.

Hogy a társadalmi szervek is eleve is fölismerik a rájuk váró nehéz feladatot, azt örömmel látjuk. A gazdasági egyletek a példátlan időjárás következtében sokféle súlyos viszonyhat teremtő helyzet könnyítésén gondolkodnak.

Néhány gazdasági egylet már ki

is mondotta, hogy le nem kötött tőkéit takarmánybeszerzésre fordítja, azt a lehető legkedvezőbb visszafizetési módozatokkal a kisgazdáknak közvetít, hogy azok ne legyenek kénytelenek megválni jószágaitól, attól a tejelő tehéntől, mely a kis család legtöbb táplálékát szolgáltatja majd a télen.

Nagy feladatot ró a mostoha idő a gazdasági egyletekre abban az irányban is, hogy a működési körükben széles körben ismertessék mindazt az eljárást, mindazokat a módokat, amelyekkel a hosszú tél nehézségeit elviselhetővé teszik. Néhány gazdasági egylet, mely eddig is intenzív tevékenységet fejtett ki a gazdasági szakismeretek terjesztése terén, hamar felismerte a rá váró feladatot és lelkes tagjait küldi ki a gazdák kioktatására. Kolozsvárott ad hoc megalakult egy bizottság, amely gondja közé vette, hogy a nehéz év bajait enyhítse.

A nehéz helyzet tehát megmozgatja azokat, akiknek van szívének az önhibáján kívül sujtott emberek bajai iránt. És ez vigasztaló. Volt idő, midőn hasonló helyzetben mindenki az intézkedések egész sorát az államtól várta. Ma már fölhangzik az a nézet és mind általánosabbá válik az

TARCA.

Tiltott gyümölcs.

H. Olga asszony levele B. Anna asszonyhoz.

— Irta: **Ahé János.** —

Szeretett Annám!

Kedves leveledet megkaptam és sietek rá válaszolni. Annál nagyobb örömmel teszem ezt, mivel magamnak is ugyanabban volt részem, amiben neked s úgy hiszem, hogy kétségbeesett kérdésekre: mitévő legyek? azt felelhetem: tégy úgy, ahogy én! Az eset nem nyugtatott ugyan meg engem teljesen, mivelhogy nem vagyok biztos róla, vajjon az uram nem téved-e újra az előbbi ösvényekre. Maradt mégis belőle a lelkemben valami, a mi hébe hoba vágyat ébreszt bennem, hogy nevessek ezen az egész világon, minden búbjával egyetemben. Hanem mivel jobb utat-módot nem tudok, hát elmesélem neked tanácsul — és mulatságul — saját tapasztalatomat. Már olyan rég is az ideje hogy nem esereltük ki titkainkat. De mostanság valóban nem is voltak olyan-neműek, hogy érdemes lett volna beszélni róluk.

Tudod, milyen volt házasesetünk az utolsó esztendőnkben. Nem vagyok egészen biztos róla, mikor lett az uram hűtlen hozzám, de az hihetőleg három négy évvel esett meg azután, hogy összekeltünk. Mivel ügyei sokszor kényszerítették, hogy hétszámra uton legyen és mivel helylyelközzel Pétervárott és Stokholmban is megfordult, eleinte nem vettem észre. Névtelen és névszerinti jó barátoknak mégis

gondjuk volt rá, hogy csakhamar tudomást vegyek róla. Majd valami rejtelmes szeppel utazott Pétervárról Viborgba első osztályban, majd látták, a mint Hanko kikötő hidjáról igen gyöngéden bucsut intett egy stocholmi nőismerősének, aki átkísérte a tengeren s aztán visszatért. Hamarosan végét szakasztottam az ilyen ismeretségeknek. Azt hiszem, hogy férjem uram, valamint ama szépeeskék is, nem egykönnyen felejtik el azt a leckét, melyet kaptak a viborgi állomáson, máskor a hankói hid boltozatának árnyékában, hová a törvényes hitestárs mintegy az égből pottyant alá, hogy törvényes jogait megvédelmezze.

Szörnyen tévedtem mégis abbéli hitemben, hogy valamit elértem azzal, hogy férjemet kedvesei előtt megaláztam. Éppen olyan keveset használtak azok a fenyegetési, sirási és ájulási jelenetek, melyeket otthon rendeztem. Rávettem ugyan, hogy elismerő vallomást tett, szánta bánta bűnét s javulást ígért, mert ámbár ő ugy szálára deli és bátorképű, alapján mégis nyomorult gyáva, mint általában mind azok a férjek, kik feleségüket esalják. De nem sok idő telt belé, hogy megint, miként a rosszul nevelt kutya, ha a gazdája szemét elkerülheti, odasomfordalt a tiltott falathoz és szépen elosont vele.

Sok keserüségűl megkíméltem volna magamat, ha kezdettől fogva tudtam volna hogyan kell az ilyenekkel elbánni. De egyszer mégis tudtára jöttem és most jutok ahhoz, a mit voltaképen el akarok mondani.

Mult nyáron az uram rábirt, hogy menjünk néhány hónapra Hankóba fűrdőzni. Kibérelte ott számomra a legszebb

villát lakásul és mindenképen gondoskodott kényelméről. Ebben a tekintetben, vagy a mi a külső figyelmet illeti, sohasem vethettem rá. Ez egyébként állítólag minden hűtlen férjnek közös tulajdonsága. Ez bizonyára valami olyan kárpótlási vágyféle, a rossz lelkiismeretnek néminemű megnyugtatása. Én azonban már tapasztalatból tudtam, hogy ő kelme valami viszonyon jártatja az esztét, valahányszor afféle különösebb gyöngédséget kezdett tanusítani irántam. Es most sem tévedtem gyanumban.

Nem is sok idő telt belé, hogy már észrevettem, mi van készülben. Észrevételem annál fájdalmasabban érintett engem, mert az új viszony nem volt olyan közönséges fajta — hogy is mondjam — afféle kasszirlány viszony, mely ellen a megvetés fegyvereivel küzdhetünk és a melyet előkelő, az egyháztól megáldott állásunkból egyszerűen lenézéssel sujthatunk. Uramnak új választottja valami katonatiszt felesége volt (hívjuk Y. asszonynak), akinek férje Oroszországban volt hadgyakorlaton. Ráadásul még nemesak régi iskolatársam volt, hanem legközelebbi társaságunkba tartozott. Együtt terveztük indulásunkat Helsingforsból, egy vonaton érkeztünk a fűrdőbe és villáink tőszomszédok voltak. Ugyanannál az asztalnál étkeztünk a fűrdő fővendéglőjében, ugyanazokban a mulatságokban és kirándulásokban vettünk részt, szóval ugyanahhoz a klikkhez tartoztunk. Férjem uram éppen úgy szárnya alá vette, mit jó magamat. Hiszen csak előzékenynek kellett lenni a magányos, gyámoltalan szalmaözeveg iránt!

(Folyt. köv.)

az egészséges fölfogás, hogy nem lehet mindent az államtól várni és a társadalomnak is nagy részt kell a munkában vállalni. A kormány eddig és ezután várható intézkedéseivel vezető példát ad arra, hogy a gazdasági év nehéz napjai enyhítésére a munka alkalmait akarja szaporítani.

Az Alföld állatvilágából.

Irtta: **Hanusz István.**

(Folyt. és vége.)

A hortobágyi pusztán 1893. szeptember elején egész légy invázió volt, fekete foltokká egyesülve leptek el mindent, alig járhatott tőlük az ember, annyira körül-dongották, — beteljesedett a debreceni nóta: hogy „csak azért is dongó.”

Szegeden 1890. júniusban 2500 hektoliter sáskát, több mint 3 milliárdot öltek el, de azért maradt még bőven. Padé mellett Torontálban ugyanekkor el emésztettek 250 hektolitert (81 millió darabot), Szaján, Jazova és Kodics községek 400 hektolitert, 1500 ember foglalkozott e munkával, a költség 5400 frtra rugott, és mellette a munkások elgázoltak 700 hold legelőt, 300 hold buzavetést. 1890-ben a Magyar állam 11400 frtot költött a *Stauronotus maroccanus* és *St. brevicollis* nevű sáskák irtására az Alföldön és annál 11000 embert alkalmazott.

A Jászságban a marokkói sáskák nagy számmal jelentek meg 1903-ban és petéiket ellenőrzés nélkül rakhatták le. 1904. május 4-én azonban elkezdték irtani a hatóságok az új nemzedéket hálólal, sövénynyel.

Eger vidékét 1904. július közepén úgy meglepte az olasz sáska, hogy irtására 120 ember nem volt elég, katonaságot kellett ellenük kérni, sőt a város szakértőért is folyamodott sürgőnyileg a miniszteriumhoz.

1897. január első felében Aradon kikelték már téli álmukból a szunyogok és éhesen rontottak rá minden élőre.

A kolumbácsi légy 1904. május elején is megölt Versecz környékén 63 szarvasmarhát, két lovat, de az emberek sem maradhattak tőlük békén.

A kolumbácsi légy (*Simulia kolumbaesensis*) Délmagyarország csapása. Egész története van, századokra menő.

Komáromi János 1697-ben Konstantinápolyba tett útja leírásában így szól felőle: Mentest alább ennek az Duna partján való kösziklából rettentő lyukakból szoktak minden tavaszba inkább kijönni valamely igen apró mérges muslincák, ellepik a földet mindenfelé egynehány mérföldig, fölötté sok marhát, kivált bivalt ölnék meg, mikor hevenyiben érik; ürmös hájjal kell akkor a marhát kenni, ganajjal füstölni, kivált az orrokat kell oltalmazni, hogy beléjök ne menjenek; harmadnapig legmérgeesebbek, de eltartanak 15 s 20 napokig is, kivált ha esők és nagy szelek nem érik; eldagadoz minden marha, a kit megcsipnek, néha az embereket is megölik. Eleget esipdesték az én lovaimat is.

Brünnich 1769-ben azt írja Linnének, hogy a kolumbácsi légy megvizsgálása végett Mária Terézia orvosokat küldött a helyszínére, azok azonban egyéb

legyet nem láttak, csak a mely esetleg az orrukra szállott és így azt sem magyarázták ki, miben áll a kártékonyaságoknak oka, 1818-ban kigyult Károlyfalva község és részben a lángok martaléka is lett, midőn a kolumbácsi legyeket füstölték. 1880-ban 4 óra alatt elölt ez az apró ellenség 400 sertést, 80 lovat, 40 szarvasmarhát; 1895. májusban Temes-, Krassó-Szörény, Arad, Hunyad-, Szeben megyében 100,000 frtra rugó kárt tett. Sötétlő, óriási felhők képeben leptek el a völgyeket, az állatok csak éjjel, lámpa- és gyertya világánál legelhettek, mikor a legyek raja pihenni szokott.

Évenként háromszor rajzanak, április, május, augusztusban, olykor szeptemberben is. Legnagyobb tömegök a tavaszi hónapokban jelenik meg, azontul kisebb rajokban lepik a bokros helyeket. A vízek szélén álló növényekre rakja petéit a kolumbácsi légy, élete első részét a vízben tölti és átalakulása után kel ki onnan. Nevét a régi Galambóc (ma Golubáe) vártól nyerte, de a Duna mentén alább is vannak költő helyei. A nép a tőlük megölt állatok husát mérgesnek tartja.

Szabolesban 1894-ben 8779 méhesalád 436.56 métermázsa mézet termelt, 1224.6 kilogramm viaszt; az elsőnek értéke 13,096.8 frt volt, az utóbbié 1224.5 frt, összesen 14,321.3 frt.

Pókmérgezésből haláleset történt Tiptelen 1901. június 15-én, úgy írták a lapok. Bele esett pók mérge fertőzte meg állítólag annyira a tejet, hogy annak az élvezete egész családnak megártott.

Szokatlan szépen jelentkezett a Tisza virágzása 1898. június 10–12-én. Ezt Marsigli, Alföldünk régi érdemes ismeretője már 1688-ban emlegeti, hogy aug. 20. körül a Duna és Tisza összefolyásánál roppant mennyiségben látta, de előfordult a Sebes Körösben, hol Körösvirág a neve. Megjelen Budapestnél is naplemente után, rajzik éjjelig, roppant mennyiségben lepi a gáz- és villam-lámpákat. A Tiszán a *Palingenia longicauda* Oliv. fajtája jelentkezik, bennök a madarak nagy pusztítást visznek véghez, de alig látszik meg a fogyásuk, noha a halak is felszínre jönnek a kedvükért és erősen fogyasztják. Örömmel látják a halászok, mert dus halfogást biztosít a Tiszavirágzás nekik; mivel a Maros alföldi szakaszán sem hiányzik, a marosmentiek Marosvirágnak nevezik.

Világ folyása.

** A háboru. A Port Arthuról érkezett újabb táviratok azt jelentik, hogy a japánok napról-napra közelebb jutnak a belső várakhoz, amelyeket ugyiszólván szünet nélkül bombáznak. A táviratok borzasztónak mondják az orosz helyőrség helyzetét; Stösszel tábornok naponként végiglovagolja az erősségeket és kitarásra buzdítja esüggendő katonáit. A kikötőben lévő orosz hajók, bár nagyobb részük súlyosan meg van sérülve, újból kitörni készülnek, mert a kikötőben pusztulás fenyegeti őket. Port Arthur városa maga nagyobb részében romokban hever s polgári lakossága földalatti barlangokban keres oltalmat a lecsapódó gránátok ellen.

NAPI HIREK.

— aug. hó 24-én.

— **József Agost főherceg Kecskeméten.** József Agost főherceg alezredes, a helyben állomásozó 1. honvédhuszárezred parancsnoka, ma délelőtt 10 óra 8 perckor városunkba érkezett. A vasuti állomásnál **Sebessy Sándor** osztályparancsnok fogadta a Fenséget. A rendőrség részéről **Zimay Károly** rendőrkapitány jelent meg a pályaudvaron. A főherceg egyenesen a honvédlaktanyába hajtatott, hol a legénység fölött szemlét tartott és megszemlélte a lóvállalkozók által gyakorlatra beszo-gáltatott lovakat. Délben a Royalban a tisztikar társaságában megebedelt s az esti gyorsvonattal visszautazott a fővárosba.

— **Közgyűlés.** Holnap reggel 9 órakor kezdődik a közgyűlés. A közgyűlésen **Kada Elek** polgármester fog elnökölni, mivel **Benitzky Ferenc** főispán szabadságon van.

— **A kecskeméti ev. ref. egyház** az általa főtartott convictus kezelésében — melyben gimnáziumi tanulók és joghallgatók egyenlően felvétetnek — a küszöbön álló 1904–905. iskolai évre a következő változásokat hozta be:

1. Tekintettel arra, hogy az élelmi szereknek részben már beállott, részben várható további emelkedése miatt a vállalkozó egy-egy tanuló ellátását fejenként havi 20, tehát évi 200 koronáért vállalta el: az egyháztanács kénytelen az ellátási díjat az eddigi havi 15, tehát évi 150 koronáról havi 20, tehát évi 200 koronára fölemelni.

2. Az ellátási díj ekkénti felemelése azonban csak kisebb részben fogja sújtani a tanítatók szülőket, amennyiben a convictusban szervezett 80 hely közül 60 részesül több kevesebb kedvezményben a következő fokozatok szerint:

Díjtalanul (felszolgálóul) felvétetik 6 tanuló, 180 korona kedvezményvel felvétetik 1 tanuló, 160 kor. kedvezményvel felvétetik 2 tanuló, 120 kor. kedvezményvel felvétetik 2 tanuló, 100 kor. kedvezményvel felvétetik 3 tanuló, 80 kor. kedvezményvel felvétetik 6 tanuló, 60 kor. kedvezményvel felvétetik 10 tanuló, 40 kor. kedvezményvel felvétetik 30 tanuló, kedvezmény nélkül felvétetik 20 tanuló.

3. Kedvezményben csak oly ifjak részesülhetnek, kiknek jó erkölcsi magaviselet mellett bizonyítványuk általános jeles, vagy legalább általános jó.

4. Tekintettel a felveendőik számának korlátozott voltára, a convictusba felvételért, még kedvezmény nélküli helyre is, a küszöbön álló iskolai évtől kezdve, folyamodni kell.

Felhívatnak tehát mindazon szülők, kik fiaikat a convictusban akarják ellátatni, hogy a kecskeméti ev. ref. egyháztanácsához címzett index vagy iskolai bizonyítvánnyal és ujkéletű szegénységi, illetőleg vagyoni községi bizonyítvánnyal ellátott kérvényeiket — joghallgatók a jogakadémiai, gimnáziumi tanulók pedig a gimnáziumi igazgatóságához augusztus hó 25-ig nyújtsák be.

Kecskemét, 1904. augusztus hó.

Katona Mihály,
főimn. igazgató.

— **Lovas Izsó** konservatoriuma beküldött időszaki értesítőjéből látjuk, hogy kiváló tehetségű földinknek mult iskolai évben 140 tanítványa volt, kik a zongora, hegedű, gordonka, cimbalom, vadászkürt, tárogató, fuvola, trombita, hárfa és klarinett hangszereken értek el szép sikereket. Az intézet működéséről a fővárosi sajtó is elismeréssel emlékezett meg.

— **Aranylakodalom** **Spieler Ignác** helybeli tekintélyes kereskedő és neje ezélt 50 évvel 1854 augusztus havában esküdtek egymásnak örök hűséget. Most

f. hó 28 án d. e. fél 12 órakor a kecskeméti izr. templomban házasságuk ötvenedik évfordulóján ünnepélyt tartanak, melyen az öreg házaspár frigyét újból megfogják áldani.

— **A közgyűlés póttárgysorozata.** A holnap tartandó városi közgyűlés tárgysorozatába a következő két újabb tárgyat vették fel.

1. Előadó: Sándor István főjegyző. Dr. Csabay Károly fogalmazó kérvénye 1 évi szabadságidő engedélyezése iránt.

2. Előadó: Szegedi György tanácsnok. A Kovalik József által felkért lakiteleki villatelek eladása tárgyában keletkezett iratokat a főjegyzői hivatal betérjeszti. (Első ízben).

Ezzel a két újabb tárggyal együtt összesen 52 különböző ügy kerül a holnapi közgyűlésen tárgyalás alá.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Mojs Győző kecskeméti kir. törvényszéki joggyakornokot a nagysomkúti járásbíróvához aljegyzővé nevezte ki.

— **Arlejtés.** A kecskeméti m. kir. állami gyermekmenhely nyilvános arlejtést hirdet sapka, cipő, harisnya, fiú és leány alsó és felső ruhákra. A lepecsételt s egy koronás bélyeggel ellátott ajánlat szeptember 5 ig adható be a gyermekmenhely gondnokánál.

— **Esküvő.** Grünwald Simon kereskedő f. hó 30 án d. u. 1 és fél órakor esküszik örök hűséget Goldberger Irma kisasszonynak, Goldberger Gábor helybeli kereskedő leányának.

— **A D. N. Sz. fiunevelő konviktusa.** Temes megye alispánja, mint a Délvidéki Nemzeti Szövetség elnöke kérelmet intézett Kecskemét város tanácsához, hogy az előzetesen szerzett beható információ alapján Kecskeméten fiunevelő konviktust szándékozik felállítani melynek célja, hogy a délvidéki különböző nemzeti ifjuság hazafias és munkás szellemben neveltesse. A szövetség azt kéri, hogy a város szolgáltasson ingyenes helyiséget, fűtést, világítást, azonkívül kéri, hogy jegyezzen a város közönsége legalább 300 koronás ingyenes alapítványi helyet. A kecskeméti városi tanács e kérelem elől nem zárkózott el, azt örömmel fogadta és ebben az értelemben már el is készítette a Délvidéki Nemzeti Szövetség kérvényére a törvényhatósági közgyűlés elé terjesztendő javaslatát. Egyben felhívja a tanács Kecskemét vagyonszámba polgárait, gazdasági és kulturális intézeteit, hogy fél vagy egészen ingyenes alapítványi helyeket jegyezzenek, illetve kisebb-nagyobb összegek hozzájárulásával a konviktus alapvagyonnát növeljék. A berendezési költségekre a Temesvármegyei gazdasági egyesület 1000 koronás kamatmentes kölcsönt szavazott meg. A konviktust, melyet az első évben 25 fű befogadására terveztek, minden valószínűség szerint az 1904—5 iskolai évre felállítják Kecskeméten.

— **Közművelődési egyesület Kiskunfelegyházán.** Kiskunfelegyházáról írják, hogy a népszerű irodalmi esték rendező bizottság e hónap 20 án népes értekezletet tartott Szerlemlégyi Károly dr. polgármester elnöklésével. Az értekezlet Madarassy László indítványára nagy lelkesedéssel elhatározta, hogy közművelődési egyesületet alapít, amely szélesebb körben fogja folytatni és kibővíteni a népszerű irodalmi esték rendező bizottságának munkálkodását.

— **Eljegyzés.** Auspitz Jenő kereskedő, földink a napokban eljegyezte Crapert Mór leányát Szidikét Abonyban.

— **Honvédelmi ellenőrzési szemle Pestmegyében.** A nem tényleges állományú honvédelmi ellenőrzési szemléje a következő sorrendben lesz:

A kunszentmiklósi járás részére Kun-szentmiklóson okt. 19 én, Szabadszálláson

okt. 20-án. A kiskunfelegyházi járás részére Felegyházán nov. 2 án, Ujkéskén október 25 én és Kunmajsán okt. 1 én. A monori járás részére Irsán okt. 26 án, Monoron okt. 27-én, Tápósúlyon okt. 28 án, Vecsésen október 29 én és Kispes-ten okt. 31 én. Az alsódabasi járás részére Lajosmizsén okt. 22 én és Alsódabáson okt. 24-én. A ráckevei járás részére Soroksáron okt. 12 én, Erzsébetfalván okt. 13 án, Ráckeven okt. 15 én és Kunlakházán okt. 17-én. A pomázi járás részére Tahitófaluon okt. 3 án, Pomázon okt. 5-én és Vörösváron okt. 7 én. A biai járás részére Bián okt. 8 án és Budafokon okt. 10-én. A dunavecsei járás részére okt. 17—18 án és Dunavecseken október 20 án. A kalocsai járás részére Kalocsán okt. 8 án és Fajszon 10—11-én. A kiskőrösi járás részére Hajóson okt. 6-án, Bajaszentistvánon okt. 13 án és Kiskőrösön okt. 15 én. A váci járás részére Vácott nov. 11—12 én és Ujpesten nov. 14—15 én. Végül a gödöllői járás részére Rákos keresztúron nov. 23-án, Gödöllőn nov. 4—5 én és Aszódon nov. 7—8-án. Pestvár megye városaiban az ellenőrző szemle következőleg lesz megtartva: Szentendrén okt. 1 én, Vácott nov. 10-én, Cegléden okt. 29—31 én, Kiskunfelegyházán nov. 3—4-én és Kiskunhalason okt. 3—4-én. — Az utószemlék Budapesten november 21 és december 2 án és Kiskunfelegyházán nov. 17—19-én tartatnak meg.

— **Országos vásár.** A legközelebbi országos vásár Kiskunhalason f. hó 27., 28. és 29. napjain tartatik meg.

— **Piaci árjegyzék 1904. évi aug. hó 24-ik napján.** Tisztabuza 21.00—22.00 Kétszer 17.00—17.60. Rozs 15.00—15.40. Arpa 15.20—15.40. Zab 14.80—15.20. Tengeri kecskeméti 16.00—16.20. Tengeri bánáti 16.00—16.20. Köles 14.00—15.00. Krumpli 8.40—9.—. Széna 6.60—7.00. Szalma 2.40 2.80. Hizott sertés kilója 1.04—1.08. Szalonna kilója 1.20—1.50.

Megzavart mézeshetek.

— **Kinos vizontlátás.** —

Érdekesebb és kacagtatóbb eset kevés történt, miat az, amelyik egy fiatal szegedi házaspár boldogságát akarta most szétrombolni. A kihágási bíróság komor szobájába sem igen jutott még hasonló bohózatú eset, amelyeket oda vittek volna a pörlekedő felek az élet azonban — ez a nagy színjátékíró — megtermi a nagy tragédiák mellé a vig bohózatokat is, olyanokat, amelyeket csak a legvidámabb francia bohózatíró, a legszemlésebb gall elbeszélő tud kigondolni.

A kihágási bíróság elé a vidám esetnek már csak végső következményei jutottak, de ott sem lett a dolognak komoly folytatása. Csak a nevető akták száma száporodott egygyel... A vidám akta pedig a következőkről számol be:

Nemrég helyeztek Szegedre egy fiatal államhivatalnokot Budapestről. A fiatalember rövidesen megházasodott és boldogan tölti most mézesheteit fiatal, bájos feleségével. A menyecske valóságos gyerekkasszony, aki nehezen tud beleszokni abba, hogy anyai felügyelet nélkül maga vezesse dolgait.

Boldogan, megelégedetten turbékol a fiatal pár s a férj csak akkor hagyta otthon ifju feleségét, ha éppen hivatalos dolga akad. Az asszonyka még látogatóba sem járt s így az első viziteket sem tették meg még náluk. Alig ismert valakit Szegeden a vidékről idekerült fiatal asszony s így nagy volt a meglepetése, amikor néhány nappal ezelőtt egy fiatal nő nyitott be hozzájuk.

Az elegáns fiatal nő körülnézett a szobában és azután megkérdezte az asszonykától:

— Itt lakik X. ur?

— Igen, itt lakik kérem.

— Köszönöm, nagyon örülök. Öt ke-resem. Ha megengedi, akkor behozatom a esomagomat.

Az asszonyka nézett és a hölgy kiment. A fiatal asszony azt hitte, hogy valami vidéki rokon az idegen nő s b bizony tapasztalatlanságában be sem mutatkozott.

Csakhamar egy hordár bőröndöket, kalapskatulyákat rakott le az előszobában és az idegen nő újra bejött.

— Nincs itthon a fiatal ur?

— Nincsen.

— Akkor kérem megvárom. Majd leülök addig a pamlagra, ugy is fáradt vagyok.

Amit mondott, meg is eszelekedte es hamarosan elszunnyadt. Az asszonyka pedig várta az estét, mikor a vásárhelyi vonattal éjjeli 11 órakor meg kellett érkeznie az urának.

A férj meg is érkezett és az asszonyka már künn a folyosón megsugta, hogy vendég érkezett, biztosan valami rokon. Benn szunnyad a hálószobában...

A férj benyitott a titokzatos hölgyhöz, aki akkor már szintén ébren volt és várta a fiatal embert. Ahogy az belépett, fölugrott, a nyakába borult és megesókolta. A feleség meg csak nézte.

— Ugy e megleptek kis mókusom? — kérdezte az idegen nő.

A férj majd hanyattvágódott. A hölgy budapesti kedvöse volt, egy irógépes kisasszony, akinek jó hosszú ideig udvarolgotott. Ahogy azonban elhelyezték a fővárosból, még csak nem is levelezett a leánnyal, hiszen megházasodott.

Persze, verejtéket izadott a fiatal ember. Az ajtóban a felesége, az ablaknál a volt szeretője. Szép kis komédia lehet ebből. Alig is tudott szóhoz jutni és csak nagy nehezen nyögte ki:

— Nagyon megleptél.

— Ugy e örülsz! Itt maradok nálad egy pár hétig.

— Nálam!

— No igen. Hiszen a házikisasszony is megengedi — s ezzel rámutatott az ajtóban rémüldöző asszonykára.

A férj nagy merészen kivágta:

— Itten nem maradhatz egy percig se, mert a házikisasszony az én — feleségem.

A titokzatos kisasszony nagyot nézett s elájult. A fiatal asszonyka, aki szintén közelállott ehhez, állította talpra vétejtársnőjét, aki alig akarta megérteni a dolgot. Az asszonyka a kisasszonynak magyarázott, a férj meg mindkettőnél védte magát. A kisasszony nem akart távozni, a feleség szintén faképnél akarta hagyni az urát.

A férj két szék között majdnem a pad alá esett. Ide is beszélt, ott is védekezett. Végre is nagyot határozott és föl-szólitotta az idegen nőt, hogy távozzék. Amikor pedig nem akart menni, rendőrt küldött és azzal elküldötte a kisasszonyt egyik szállodába, ahol gondosan figyelték reá, mert — vitriollal fe nyegetőzött.

A rendőr jelentése folytán került azután az ügy a kihágási bíró elé. A hivatalos formák helyett azonban inkább a békebíró szerepét vállalta magára a kihágási bíró. Az irógépes kisasszonynak megmagyarázta, hogy a nagy szerelmek is véget érnek és hogy a fiatal államhivatalnoknak egyszer mégis csak meg kellett házasodnia s a feleséget fölvilágosította, hogy minden férjnek van a házassága előtt az életben egy-egy szerelmi története — s az asszonyok lassan megnyugodtak.

Felelős szerkesztő:

Dr. NAGY MIHÁLY.

Főmunkatárs:

Dr. SZÁNTÓ KÁLMÁN.

Laptulajdonos:

a Kecskeméti Szabadelvű-párt.

